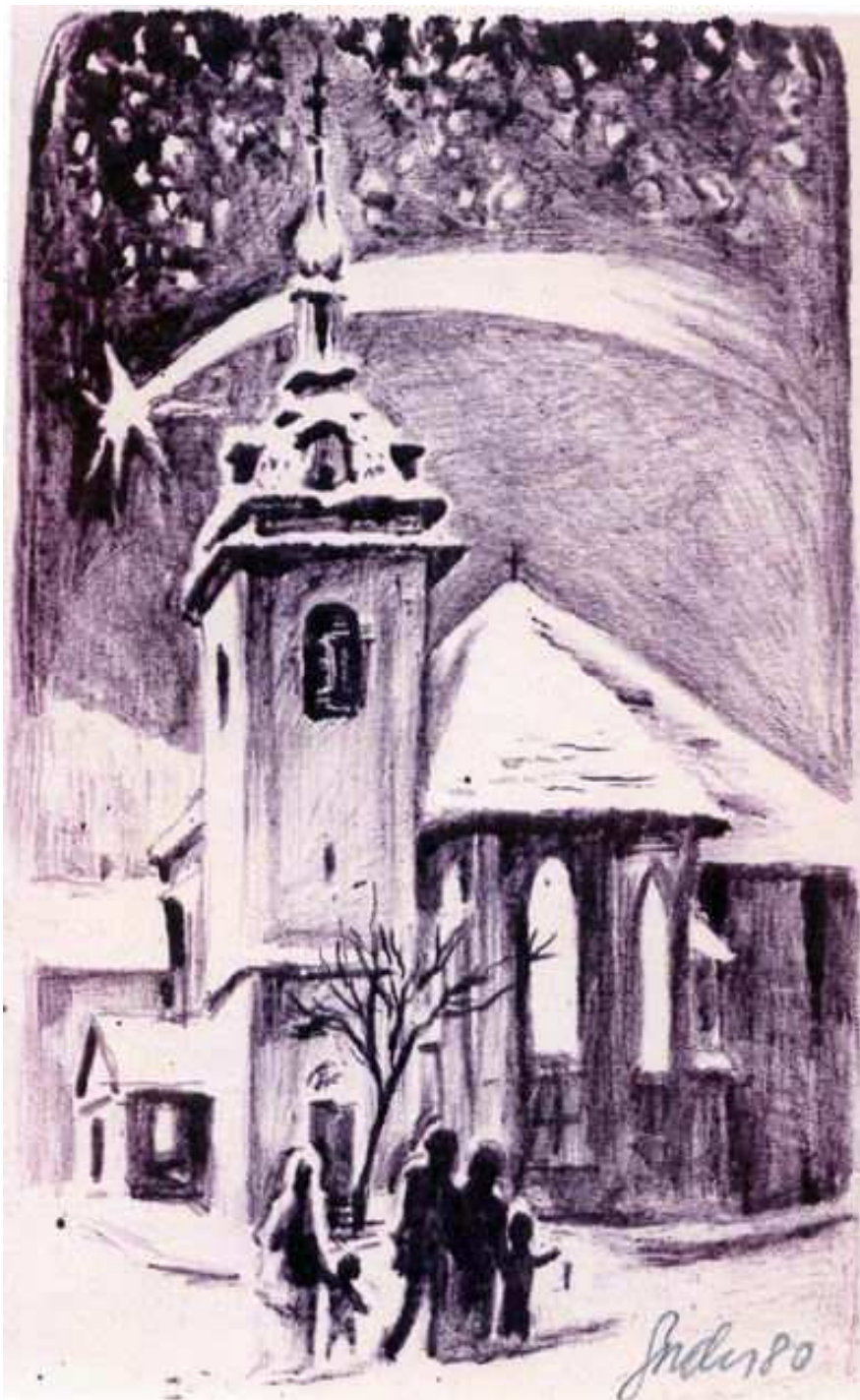

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✿ **Poděkování:** Milí priatelia z farnosti Beroun, drahé sestry a bratia v Kristovi! str. 7
- ✿ **Co se dělo:** Půlnoční mše sv. na Tetíně str. 2
- ✿ **Píšete nám:** Víra malého chlapce str. 9
- ✿ **Co se dělo:** Desátý "farní" Společenský večer .. str. 10
- ✿ **Svědectví:** SLYŠET HLAS str. 11
- ✿ Historie skoro detektivní aneb Děkan Labler začíná vypravovat str. 12
- ✿ **Ze života svatých** Sv. František Saleský str. 15
- ✿ Neklamná promluva "prvního pátku" ...str. 15
- ✿ Slovo ze školky ... str. 16
- ✿ **"Silvestrovská kachna"** Reinkarnace Jakuba Demla? str. 17
- ✿ **Co se dělo:** SVATÁ HORA str. 19
- ✿ Mariášová výprava na Lhotkustr. 20
- ✿ Betlémské světlo a výstup na Ostrýstr. 21
- ✿ **POSLEDNÍ SLOVO:**
Odcházení str. 22

kresba J. Goldmann

**Přejeme vám všem
požehnaný rok 2012!**

J. Pecinovský a R. Cigánek

Zprávy z farnosti

- **Slavnost Matky Boží Panny Marie – 1. ledna.** Na Nový rok slavíme slavnost Matky Boží Panny Marie. V letošním roce připadá slavnost na neděli. Mše sv. v Berouně bude od 10.00 hodin v kostele sv. Jakuba.
- **Slavnost Zjevení Páně – 6. ledna.** Liturgickou slavnost Zjevení Páně budeme slavit při bohoslužbě v berounském kostele sv. Jakuba v pátek 6. 1. od 18.00 hodin. Ke mši sv. si můžete k požehnání přinést vodu, sůl, kadidlo a křídu. Od 17.00 hodin je možné přijmout svátost smíření.
- **Svátek Křtu Páně.** V **neděli 8. ledna** završíme svátkem Křtu Páně dobu vánoční. Bohoslužby budou v řádném nedělním pořádku.
- **Ekumenická setkání berounských křesťanů: 18. – 20. ledna (?)** Předpokládáme, že ve dnech 18.- 20. ledna se uskuteční již tradiční modlitební setkání berounských křesťanů. Setkání bude ještě třeba se zástupci jednotlivých církví konkrétně domluvit. O jejich pořadu budete včas informováni.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 8.1. a 22.1. od 11.00 do 11.30 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Letáček „Nedělní liturgie“.** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Sbírka na bohoslovce.** V neděli 4. prosince se uskutečnila „Mikulášská sbírka na bohoslovce“, při které se v naší farnosti vybralo 6.941,- Kč. Všem dárcům děkujeme.
- **Příprava na biřmování.** Vyzýváme ty, kteří by měli zájem přijmout svátost biřmování, aby se **do 10. ledna** našim kněžím přihlásili! Předběžně domluveným termínem je neděle 6. května 2012. Předpokládáme, že přípravná setkání by pak probíhala s kandidáty přijetí svátosti biřmování již od poloviny ledna.
- **Příprava mládeže ke křtu.** Pravidelná setkání – příprava ke křtu pro „...náctileté“ – probíhají v budově fary **každé pondělí od 16.00 do 16.45 hodin.**
- **Příprava dospělých ke křtu.** Od počátku školního roku probíhají pravidelná setkání pro dospělé, kteří svou cestu k Bohu a k prožívání své víry v Církvi teprve hledají, a to v budově fary **každou středu od 18.00 do 19.00 hodin.**
- **Biblické hodiny.** Ke společným biblickým hodinám se v letošním školním roce scházíme pravidelně **každé úterý od 16.30 do 17.30 hodin.**
- **Pravidelné návštěvy nemocných.** Naše „staré a nemocné“, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb či se ocitli díky nemoci v těžké životní situaci, bychom rádi navštěvovali pravidelně, a to **každou středu od 9.00 do 12.00 hodin.** V případě nutnosti, nebo „naléhavého případu“ pak volejte **kdokolí(!)** na naše tel. čísla 724 227 853 (P. Josef Pecinovský) nebo 776 229 671 (P. Radim Cigánek).
- **Ranní chvály - modlitba breviáře.** Každou neděli před hlavní mší svatou v 9.30 hodin se v Berouně společně modlíme ranní chvály. Jste srdečně zváni.

 Ministrantské setkání pro mladší ministranty (chlapce cca od 8 do 15 let) se uskuteční v sobotu **14. ledna v Nymburce**. Zahájení v 9.30 v kostele Sv. Bartoloměje, předpokládaný konec cca v 16 hodin. S sebou 120 Kč (60 Kč jako příspěvek na oběd, 60 Kč příspěvek řidičům na benzín), ministrantské a sportovní oblečení **a obuv do tělocvičny**. Mše sv., hry, soutěže, fotbálek... Ukončení cca v 16 hodin. Případní zájemci, hlase se včas (aby se domluvílo potřebné množství automobilů a nahlásil počet ministrantů na oběd) na tel. 602129195 - **Alois Vašků** nebo **P. Benedikt Hudema** (benedikthudema@atlas.cz).

 Setkání starších ministrantů (cca od 15 do 25 let): **20. a 21. ledna** proběhne setkání starších ministrantů **v Kojeticích u Neratovic**. Zahájení v pátek mší sv. v kostele sv. Vojtěcha v Neratovicích v 18.00 hod., večerní posezení u ohně, případně film. V sobotu ráno mše sv., příležitost ke svaté zpovědi (svátosti smíření), duchovní program, odpoledne fotbálek. S sebou 150 Kč na jídlo, sportovní a ministrantské oblečení. Kontaktní osoba: **Jan Štromajer** (721 314 100) nebo **P. Benedikt Hudema**.

 Roma aeterna. Je ti víc jak 14 let, jsi ministrantem a máš odvahu vyrazit na jih do Věčného Města? Přeješ si setkat se s nástupcem sv. Petra, ministrovat v římských bazilikách? Máš chuť utkat se s kněžími a seminaristy Nepomucena ve fotbalovém zápasu, vykoupat se ve Středozemním moři a mnoho dalšího? Pokud si myslíš, že alespoň něco z výše řečeného by mohlo stát za to, tak můžeš číst dále. **Termín:** 3. – 11. únor 2012. **Pro:** kluky (ministranty) **Věk:** cca 14 – 25 let. **Co s sebou:** spacák, sváteční oblečení na setkání se Svatým otcem (nejlépe tmavé boty a sako), pokud možno vlastní ministrantské oblečení. Pas nebo občanský průkaz. **Cena:** 7.500,- Kč. Záloha 1.000,- Kč se platí při přihlášení. V ceně je jídlo, doprava a ubytování. Pro nemajetné je možná výrazná sleva. **Přihlášení** je nutné osobně u P. Benedikta Hudemy (724 208 774, benedikthudema@atlas.cz) nejlépe na ministrantském setkání pro starší v lednu v Kojeticích u Prahy (viz kalendář akcí). **Program:** 3. 2. pátek - odjezd v dopoledních hodinách z Prahy, 11. 2. sobota – návrat v dopoledních hodinách do Prahy, *podrobný program bude zájemcům zaslán na vyžádání*.

 Hola, hola, milé maminky, i v novém roce se budeme setkávat, a v lednu se sejdeme celkem dvakrát! :) Poprvé **5. ledna**, podruhé **19. ledna**, obojí ve čtvrtek v 9 hodin ráno, jako obvykle – na půdičce kaplanky v objektu fary. Velmi se těšíme na vyprávění dětí o vánoční nadílce! Zatím to tak nevypadá, ale třeba už v lednu bude sníh a budeme moci naplánovat nějaké společné bobovací dopoledne. Šťastný nový rok!
Leona (pro nově příchozí 732 508 097)

 Modlitební společenství. Milí příznivci modlitebních setkání (potažmo toho našeho☺) máme pro vás dobrou zprávu: budeme se setkávat ku chvále Pána a modlitbě i v novém roce, **každý čtvrtek** a začneme již **5. ledna!** Sejdeme se jako obvykle **ve 20.00**, avšak **TENTOKRÁT VYJÍMEČNĚ JINDE!!** a to na tetínské faře – stane se tak díky laskavému pozvání sester cyrilometodějek. V dalším týdnu (a i v těch následujících) se budeme opět setkávat v prostorách skautů na faře v budově kaplanky, kromě čtvrtku 12. ledna, kdy se společně s mládeží připojíme k modlitebnímu večeru viz níže. Přijďte kdykoli kdokoli☺.

 Modlitební večer nejen pro mládež se bude konat druhý čtvrtek v lednu, tedy **12. 1. od 20.00** v kapli Povýšení sv. Kříže na berounské faře. Prosím pamatujte také na toto setkání a přijďte i se svými kamarády a přáteli i z jiných církvi a církevních společenství, neboť se budeme modlit také za jednotu křesťanů. **P. Radim Cigánek**

 Modlitba za živou farnost. Připojte se. Berounští farníci jsou vděční za svou farnost plnou lidí a mnohých obdarování a povolání, a své díky, chvály i prosby za život této farnosti chtějí vyjádřit pravidelnou modlitbou. Chcete-li se i vy připojit k modlitbám za živou farnost, učinite tak každý den ve svých domovech jakýmkoli desátkem růžence. **Farníci**

Z vikariátu

 Vikariátní konference. V úterý **17. ledna** se v Berouně uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v kapli Povýšení sv. kříže v 9.00 hodin. **Večerní mše sv. se pak již nekoná!**

Koncerty v kostelích

 Rybovka v Loděnici: Svatojanský chrámový sbor pod vedením J. Beščece se svými sólisty a varhanním doprovodem L. Petřvalského vystoupí s koncertním nastudováním České mše vánoční Jakuba Jana Ryby v kostele sv. Václava v Loděnici **v neděli 8. ledna 2012 od 15 hodin.**

Skauti

 Středisková rada se koná **20. ledna 2012 v 19.15** v klubovně v kaplance.

 Okresní rada se koná **10. ledna 2012 v 18.00 hod.** v kanceláři TJ Sokol Beroun.

 Vlčata – rozpis akcí na leden 2012 - 6. 1. 2012 – schůzka; 13. 1. 2012 – schůzka; 21. 1. 2012 – výprava; 27. 1. 2012 – schůzka; (schůzka 20. 1. 2012 se nekoná).

 Tábor 2012 se bude konat ve dnech **7. až 21. července** roku 2012. Hlavním vedoucím tábora je **Jakub Kodras, tel.: 720 351 778**. Rodiče si budou moci vyzvednout na schůzkách předběžné přihlášky na tábor 2012, které budou následně odevzdávat jednotlivým vedoucím svých dětí. K pořadí dodaných přihlášek může být přihlédnuto při přijetí či nepřijetí vašeho dítěte na tábor (z důvodu omezené kapacity osob na táboře). Děkujeme za pochopení. **S pozdravem zůstává servisní tým tábora.**

 Jezdíš na tábory a máš chuť dělat trubače? Budíček ráno a večerka večer neodmyslitelně patří ke skautskému táboru. Pokud máš vážný zájem, rád ti pomohu tento sen splnit. Opravdu jen vážní zájemci ať se obrátí na Frantíka (605 983 228).

 Skautské středisko Radost a Naděje prosí své členy o svědomité plnění přiděleného úklidu na chodbách v prostorách kaplanky! Všem poctivým a svědomitým dělníkům velké díky.

 POZOR!!! Změna. Lvíčata a Světýlka mají od ledna schůzky každé liché středy (to znamená 1x za 14 dní). První schůzky mají již 4. 1. 2012.

 Skautské středisko Radost a Naděje děkuje roverům, skautkám i skautům, kteří se podíleli na pomoci s přípravou a průběhu společenského večera – plesu. *(Na plese se podařilo vybrat částku 4000,- Kč pro potřeby střediska. Pozn. KKB)*

Schůzky dívčího kmene:

SVĚTÝLKA: každý lichý týden ve *středu* od 16.00 do 17.30 hodin; vede Zuzana Karbušická - *Pastelka*.

SVĚTLUŠKY: *pátek* od 17.00 do 19.00 hodin; vedou Marie Stielová - *Myška* a Hana Klimovičová - *Rajčátko*.

LASIČKY: *úterý* od 16.30 do 18.30 hodin; vedou Kristýna Kodrasová a Ludmila Bešćecová.

Schůzky chlapeckého kmene:

LVÍČATA: každý lichý týden ve *středa* od 16.00 do 17.30 hodin; vede Pavel Konrád st. - *Drobeček*

VLČATA: *pátek* od 17.00 do 19.00 hodin; vedou Pavel Schöberle - *Mauglí* a Jan Franta - *Frantík*.

OCELOTI: *úterý* od 16.00 do 18.00 hod.; vedou Petr Čapla - *E.T.* a Jan Marek.

Schůzky ostatních kmenů:

ROVEŘI & RANGERS: v pátek od 19.30 do 21.00 hod.; vede Jirka Hazuka ml. - Siki.

OLDSKAUTI (KMEN DOSPĚLÝCH): pouze individuální akce, vede Jakub Kodras a ostatní členové klubu OS.

Proběhla burza skautských věcí; velké poděkování Viky a Jerryemu Hazukovým a ostatním pomocníkům. Vybralo se 1163 Kč. Všem velké díky.

Skautské středisko Radost a Naděje děkuje Veronice Rejskové za vedení oddílu Světýlek a přeje jí mnoho úspěchu v osobním a pracovním životě. Veroniko, díky za vše, co jsi pro naše středisko a naše nejmenší vykonala!

Tříkrálová sbírka se koná mezi 2.1. a 9.1.2012. Jednotlivé oddíly se zapojí dle svých individuálních možností.

Kontakty na vedoucí oddílu a naše středisko naleznete na farních stránkách: <http://www.beroun.farnost.cz/> v záložce „Skaut“. Prosím, sledujte tyto farní stránky celoročně – jsou zde doplňovány fotografie z akcí našich oddílů, je zde rychlé info, kalendář, kontakty... Prosím, předávejte tuto informaci všem přátelům, kteří mají o chod a dění v našem skautském středisku zájem. Děkujeme.

V neděli 6. 11. 2011 vystoupil Jan Franta – Frantík (zástupce vedoucího střediska) před věřící lid v kostele sv. Jakuba s tímto textem. Text nám poskytnut k otištění: „*Vážené sestry a bratři naší farnosti. Z tohoto místa (ambonu v kostele) bych chtěl jménem skautského střediska Radost a Naděje poděkovat za vaši finanční pomoc formou příspěvku na energie. Slíbil jsem a chci toho dostát, že vám sdělím konkrétní částku, kolik se vybralo. Vybralo se 47.300 Kč. Náklad v tomto roce na energie činí cca 26.000 Kč. Částku, kterou jsme vybrali navíc použijeme v příštím roce 2012 na krytí zálohy na energie. Všem dárcům velké díky. Děkujeme i za všechny vaše modlitby na úmysl našeho skautského střediska.*“

Společenství mládeže. Katecheze? Modlitební setkání ano či ne? Písničky s kytarou? Setkávání nad čajem? Co vlastně obnáší takové spolčo pro mládež od patnácti výše? I ty

máš možnost podílet se na tvorbě programu společenství! Setkání s vrstevníky ve víře v budově kaplanky **každý čtvrtek od 19.00 do 21.00 hodin.** **P. Radim Cigánek**

Modlitební večer nejen pro mládež se bude konat druhý čtvrtek v lednu, tedy **12. 1. od 20.00** v kapli Povýšení sv. Kříže na berounské faře. Prosím pamatujte také na toto setkání a přijďte i se svými kamarády a přáteli i z jiných církví a církevních společenství, neboť se budeme modlit také za jednotu křesťanů. **P. Radim**

FARNÍ CHARITA BEROUN

Zaměstnanci Farní charity Beroun děkují všem partnerům za milou spolupráci v minulém roce a těší se na další v tomto roce. **Od 1. 1. 2012** bude sídlo Farní charity přestěhováno na novou adresu, do Domu charity v Cajthamlově ul. 169 v Berouně – Zavadilce. Adresa ústředí (Tyršova 510) a fakturační adresa sídla organizace (Seydlovo nám. 24) již nebudou platná. O změnách se můžete také dočíst na webových stránkách **www.charita-beroun.cz**

Stacionář sv. Anežky České pro seniory, sídlící nově v Domě charity, Cajthamlova ulice 169 v Berouně Zavadilce vás zve na následující akce pro veřejnost v měsíci lednu: 10.1. 10.00 – 11.00 Trénování paměti (pí D. Machynková)

17.1. 10.00 – 11.30 Harmonika, bicí, zpěv (p. J. Šoufek)

24.1. 10.00 – 11.30 Malování hedvábných šálů jednoduchou technikou (cena za materiál 120 Kč)

31.1. 10.00 – 11.00 Trénování paměti (pí D. Machynková)

každý pátek 13.30 – 15.00 Posezení u šálku dobrého čaje či kávy

Všechny akce jsou pro seniory zdarma.

Prosíme, potvrďte předem účast telefonicky na tel. čísle 606 639 627, kapacita je omezená, děkujeme.

Zprávy odjinud

Arcibiskup požehná tříkrálovým koledníkům. Pražský arcibiskup Dominik Duka požehná koledníkům **5. ledna 2012** v 15.00 hodin při bohoslužbě slova v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Bohoslužbě bude ve 14.00 hodin předcházet setkání v Sále kardinála Berana na pražském arcibiskupství. Tříkrálová sbírka bude probíhat v pražské arcidiecézi od 2. do 10. ledna 2012.

Tříkrálový průvod s velbloudy v Praze. Tradiční průvod Tří králů na velbloudech se uskuteční **5. ledna 2012**. V 15.45 hodin proběhne symbolické vyslání tříkrálových koledníků pražským arcibiskupem Dominikem Dukou. Následně Tři králové na velbloudech vyjdou průvodem z Arcibiskupského paláce (Hradčanské nám.) k Loretě (Loretánské nám.). Vyslání koledníků předchází od 15.00 hodin bohoslužba slova v katedrále, při které arcibiskup Duka požehná tříkrálovým koledníkům, a neformální setkání koledníků od 14.00 hodin v sále kardinála Berana na pražském arcibiskupství. Tříkrálová sbírka se v pražské arcidiecézi koná ve dnech 2. - 10. ledna 2012.

Modlitba Taizé: Farnost Praha - Bohnice. Zveme vás na pravidelnou modlitbu Taizé v kostele sv. Petra a Pavla v Praze 8, která se koná **4. ledna** od 20.00 hodin. Modlitby se konají pravidelně vždy první středu v měsíci.

Odezva: Máme na to? Ano, máme! Díky

Chtěla bych upřímně poděkovat vám všem, kteří jste přispěli na sbírku pro obyvatele slovenské vesničky Nižná Myšľa, postižené v loňském roce povodní a sesuvy půdy. Sběrka dopadla nad očekávání dobře - vybrali jsme celkovou částku 10 000,- Kč! Všem dárcům patří velký dík.

Ačoliv byla vybraná částka poměrně veliká, když se rozdělila mezi 26 rodin, nezbylo na jednu rodinu příliš mnoho. Přesto dárky, zakoupené z těchto peněz a rozdělené do jednotlivých rodin (viz dopis paní Helenky K.), vyvolaly - jak jsem se dozvěděla - ve všech rodinách opravdové překvapení, povzbuzení, radost i dojetí. A tak jsme vlastně společně odpověděli na mou otázku, kterou jsem položila sobě i vám v článku o Nižné Myšli v listopadovém čísle Zpravodaje: "Máme na to? Dokážeme otevřít svá srdce pro potřeby druhých?" - Ano, máme na to! Jsme schopni se domluvit a pomoci těm, kteří pomoc potřebují, přinést radost tam, kde se začíná rozmáhat beznadějí! Ať Pán žehná všem laskavým a štědrým dárcům! Přeji vám všem radostné a požehnané dny roku 2012!

D. Chadimová

Poděkování: Milí priatelia z farnosti Beroun, drahé sestry a bratia v Kristovi!

Pripadla mi milá povinnosť napísať Vám v mene občanov dediny Nižná Myšľa, zasiahnutých minulého roku nečakanou prírodnou katastrofou, a vyjadriť Vám hlbokú úctu a poďakovanie za Váš obetavý a nesmierne krásny prejav kresťanskej lásky. Robiť radosť iným, potešiť ich v ťažkostiach, cítiť s nimi a snažiť sa zmierniť ich utrpenie, to je prejavom láskavého a dobrého srdca. Srdca, ktoré uverilo Božej Láske a ktoré chápe hlavné posolstvo Ježiša Krista: Milovať Boha nadovšetko a bližneho ako seba samého.

Sme dojatí Vaším darom a nesmierne zaň ďakujeme. Naša zvláštna vďaka patrí iniciátorke tejto myšlienky, pani D. Chadimovej, ale aj Vám všetkým, ktorí ste v neľahkej dobe dokázali obetovať finančný dar, aby ste spríjemnili Vianoce tým, ktorí ich prežívajú už druhý rok bez domova. Veľmi si to vážime a z celého srdca Vám ďakujeme!

Nižná Myšľa sa v lete minulého roku zmietala pod ťarchou nečakanej a veľkej prírodnej katastrofy. Jej dosah zasiahol takmer každú rodinu v obci, ale najhoršie dopadlo 26 rodín, ktoré prišli o svoje domovy, pretože ich domy museli byť zbúrané. Aj keď sa to stalo pred jeden a pol rokom, situácia je stále veľmi ťažká a nedoriešená. 14 rodín ešte vždy núdzovo býva na poli za dedinou, v malých plechových kontajnerových domčekoch, kde ich trápi zima, vysoká vlhkosť a obrovská spotreba elektriny na vykurovanie. Je to ťažká životná situácia, ale nezúfame. Uvedomujeme si, že krízy môžu byť aj požehnaním. Nútia nás totiž rozmýšľať o

Poškozený domek v Nižné Myšli redakční archiv

pravých životných hodnotách. O tom, čo má naozaj cenu. O láske, o pokore, o harmonických vzťahoch... Oveľa viac si dokážeme vážiť každé láskavé slovo, prejav priateľstva, bratskej lásky, spolupatričnosti, pochopenia, súcitu.

Váš darček nám spríjemnil tohoročné Vianoce nečakaným a nanajvýš milým spôsobom. Po dohode s viacerými poškodenými boli z vyzbieraných finančných prostriedkov zakúpené betlehemy – krásne symboly Vianoc. Sú z olivového dreva a boli vyrobené vo Svätej zemi. K nim bol pribalený vianočný obrus, ktorý je u nás symbolom šťastného domova, pretože okolo prestretého stola sa stretáva celá rodina. Všetky balíčky boli označené textom: „Darček od veriacich z farnosti Beroun, ČR.“

Ubezpečujeme Vás, drahí priatelia v ďalekom Beroune, že Vaše milé gesto nás veľmi potešilo, povzbudilo a presvedčilo nás, že nie sme sami. Že Láska je tu a je stále tým Najväčším Darom! Ste pre nás odrazom Božej Lásky a táto skutočnosť nech naplní Vaše srdcia naozajstným šťastím, radosťou a pokojom.

Požehnané Vianoce Vám všetkým a Božia láska nech Vás sprevádza po celý rok 2012.

Helena Kmetzová, Nižná Myšľa

Dovoľte sa mi predstaviť. Volám sa Viera Sochová a som rodáčka z Nižnej Myšle... Chcem sa Vám veľmi pekne a s dojatím poďakovať za to, čo ste urobili pre ľudí z Nižnej Myšle, ktorí prišli pri zosuvoch o svoje domovy, pretože vďaka Vám ich mohla Helenka obdarit' LÁSKOU, ukrytou v darčeku, ktorým boli obdarovaní... Tejto LÁSKY sa dostalo aj mojej mamke, pani Anne Peterčákovej a ja Vám aj za ňu ĎAKUJEM!

Prajem Vám milostiplné prežitie Vianoc a nový rok prežiť v zdraví, šťastí, s pokojom v duši a s láskyplnými ľudskými vzťahmi...

Odovzdajte, prosím, moje poďakovanie a pranie všetkého najlepšieho aj všetkým dobrým ľuďom vo vašej farnosti.

Milostiplné a požehnané Vianoce a nový rok všetkým!

S úctou, MUDr. Viera Sochová, rod. Peterčáková (Košice, Nižná Myšľa)

Dobry deň, volám sa Margita Lipnická, bývam v obci Nižná Myšľa na Slovensku. Touto cestou by som sa Vám chcela poďakovať za Váš Vianočný darček, za spomienku a morálnu podporu pre nás, postihnutých povodňami. Je to veľmi milé, že aj v Čechám máme spriaznené duše, ktorým nie sme ľahostajní a v predvianočnom zhone na nás myslia. Prajem Vám všetkým šťastie, zdravie a božie požehnanie.

ĎAKUJEM . M. Lipnická

Co se dělo: Půlnoční mše sv. na Tetíně

se konala v poutním kostele sv. Ludmily, slavnostně vyzdobeném vánočními stromky – borovicemi vonícími pryskyřicí. Mohl nás také okouzlit betlém, zatím umístěný na postranním oltáři. (Během Vánoc je však na stole uprostřed kostela hned v prostoru za vstupní mříží, dveře jsou otevřené, a tak jej mohou obdivovat i všichni návštěvníci Tetína.) Deset minut před zahájením už byly téměř všechny lavice plné; přicházeli nejen místní tetínští farníci, ale i přespolní, třeba poutníci z Berouna a

P. Radim na Tetíně foto lf

z Jarova. Slavnostní mši sv. celeburoval **P. Radim Cigánek**, který nám všem v homilii připomněl, že to slavné narození Páně v Betlémě nebyla zas taková idyla, jak si představujeme podle barokních koled, folklorně stylizovaných jesliček či nádherných obrazů plných světla od významných malířů. Boží syn se narodil do našeho světa, který není a nikdy nebyl jenom dobrý a už vůbec ne idylický. Narodil se v chlévě, byla tam asi tma a už vůbec ne čisto.

V kostele sv. Ludmily ovšem čisto bylo, za to patří veliký dík hlavně našim milým sestřím cyrilometodějkám. Varhany zněly překrásně, zazpívali jsme si z plna hrdla a velikým překvapením byl i trubač na kůru, jakýsi „neznámý“ světloňoš, který na Tetín přivezl betlémské světlo... (No nebudu vás napínat, ukázalo se později, že ten trubač je opět skaut Jan Franta!) Po skončení mše svaté následovalo malé popůlnoční agapé pod zvonící, o které se opět postaraly sestry z tetínské fary. Tak se nám ani nechtělo domů... *-lf-*

Píšete nám: Víra malého chlapce

Bylo nevlídné pondělní listopadové ráno po první adventní neděli. Usadila jsem se pod velkou větví voňavé jedle. Ve vlaku. Jela jsem do práce tak jako děti do školy. Po halasném klukovském vyhulákávání mě do nosu praštil smrad, jako bych otevřela zakouřenou čtyřku hospodu. Stál přede mnou kluk, tak osmiletý. Sám.

Ušmudlaný. Nejen ta bunda, která ho chránila před zimou, byla jak z komína. Tvářičku měl jako kominíček. Za neostříhanými nehty temno noci, nebo snad toho rána? Bylo mi nepřijemně. Ale ty oči, ten hlas... Chtěl si povídat z čistého srdce, kdo by odmítl?

„Wow!“ vyjekl údivem, jak ustmul přede mnou. „*To je krásnej stromek!*“ koukal na mě s otázkou.

„To není stromek,“ povídám, „*To je jen větev.*“ Odpovídám sama zvědavá, co mi vlastně chce říct. Záhy věděl všechno, co mohl vidět. Vezla jsem kamarádce chvojí na dodatečnou výrobu adventních věnečků. Četla jsem knížku ...

„*A kde jsi teď?*“ zeptal se kluk. Zároveň ušmudlaným prstem zasáhl přesně to místo, kde jsem dočetla. Zásah.

„*Taky si už čteš?*“ vyzvídám zas já. „*Tak ti čte maminka? Nebo táta?*“

Chlapec se jen pousmál. Zaujatě sledoval svou hračku. Zvedl ty své dvě studánky ke stropu kupé a spustil nezaujatě, jako by se díval na legrační film nebo četl prvně či naposledy z čítanky.

„*Táta mě každý ráno namlátí, abych věděl, co bude, když budu zlobit. A aby ze mě byl chlap.*“

A při té řeči ani záchvěv hněvu, hořkosti, lítosti. Zato mně zatmulo. Dítě je ne(u)myté a ještě dostává ráno výprask. A přitom se tváří jakoby nic. Jasně že ještě nerozeznává nepravost.

„*A co jsi měl k snídani?*“ ptám se snažně ledabyly.

„*Dva chleby, velký bílý kafe, a pak výprask,*“ na to chlapec.

„*A bolí to? Když tě každý ráno táta takhle bije?*“ Teď už se na mě zadíval pozorněji jako já na něho. A zasmál se.

„*Už ani ne. Já to vždycky zpevním,*“ koukl na mě poťouchle, chápu-li co, „*a pak už to ani nebolí,*“ zahlaholil pobaveně. Sledoval svou hračku, jak se přilípla ke kovové tyči.

Přiznávám vám, auva, to dítě mě zahanbilo. Nevím, co mi nechybí. Hořekuji nad tím, co ještě ani není. A tenhle synek zůstává s čistým štítem i v začouzené, pobryndané bundě. Viděno zvenčí - jako by se právě prodral pralesem. A lajdácky pokašlává na všechnu špínu za nehty. Raduje se jako malý princ, když zvedne hlavu. Hraje si s magnetickým zvířecím panákem. (Tu hračku prý někde našel..) Pak se mu zas oči rozsvítí pohledem do dálky,

koukne na mě.. Stále se spiklenecky usmívá. Neptám se už, a máš tátu rád? Vím, řekl by ANO. Je to přece normální, mít rád tátu. Troufám si věřit, že ta láska prostého dětského srdce ho vysvobodí z toho, co v životě normální není. *makozska*

Co se dělo: **Desátý "farní" Společenský večer**

Milí přátelé, děkujeme vám, kdo jste jakýmkoli způsobem podpořili předadventní farní společenský večer s plesem. Nakonec se vydařil k spokojenosti pořádajících i účastníků.

Přesto, že bylo předem vydáno ještě méně lístků než vloni, a tím pádem se prodalo také méně lístků v tombole (nějaké ceny dokonce zbyly - nakonec je moderátor vtipně využil v půlnočním slosování vstupenek), podařilo se vybrat **přesně 8.043,- Kč** jako dar pro Katolickou mateřskou školu a pro Skautské středisko

Tombola vévodila zdravá první cena - dýně z Koněprus.

R&N. Pro neinformované, školce i skautům jsme dle počtu tombolových lístků chtěli dát příspěvek po 4000,-, tedy 8000,- Kč! Byli jsme tak svědky malého zázraku, kdy nám Pán ukázal, že se skutečně stará, nejen že "dá" přesné potřebné množství, ale i něco navíc:).

Mařenka, Jeníček, pí ředitelka a vůdce - předání šeku.

předminulého finančně plusového večeru s plesem. Velké díky patří všem sponzorům, kterými letos nebyli velcí partneři jako bývá kromě tradičních firem Spell a D&I Finservis, kteří přispěli po 1000,- a místní podnikatelé, ale **drobní dárci, kteří si nepřáli uvádět jména!** Jen pro vaši představu (místo jmen uvedu jen farnost): Beroun 400,-, Beroun 400,-, Beroun 200,-, Beroun 200,-, Beroun - finanční příspěvek na účet KKB, Loděnice 600,-, Loděnice 100,-, Loděnice 100,-, Loděnice

Nakonec byly konečné výdaje (10 000,- kapela, 9.000,- sál, 1000,- kuchyňka, 2000,- předtančení, 1000,- historické tance, + výdaje na některé ceny a výzdobu) na společenský večer jen asi o 2500,- vyšší, než příjmy z "prodeje" lístků. Schodek jsme stále schopni uhradit z prostředků z

Pohled za zákulisí - sokolovna plesová 3x foto av

500,- , Loděnice 200,-, Počáply 300,-, Tetín 400,-. (Děkuji i manželským párům, které samy nemohly přijít, ale zakoupily lístek pro někoho, kdo by si to nemohl dovolit.)

Velké Díky a Pán Bůh zaplat' všem těmto drobným sponzorům, velké díky, také vám všem, kteří jste přispěli do tomboly, nebo svou pomocí před začátkem plesu, školce, která shromážd'ovala dary do tomboly; a zvláště paní Martině Černé, která i při velké vytíženosti jako každoročně bez nároku na odměnu nazdobila aranžmá z květináčků.

Děkujeme všem, za každou drobnou i modlitební podporu, děkujeme také P. Radimovi Cigánkovi, který požehnal plesu jménem našich kněží a ples podpořil svou účastí.

Děkují též skvělým moderátorům - autorovi originálních textů Jankovi Bešćecovi alias Jeníčkovi, Michalovi z kouzelné školky atd. a jeho rodné sestřenici Anežce Bešćecové, vulgo Mařence, Dádě z Kouzelné školky aj. Bez nich by to nebylo ono!

Děkuji všem, na které jsem zapoměla a tímto se jim omlouvám.

Děkuji členům K-klubu a všem pěti K-klubovým rodinám - za jejich trpělivost, veškerou pomoc při přípravě plesu, domluvení cateringu ap. Díky především Ivě Průšové, která měla na starosti úřední a organizační stránku, domluvení kapely a místa konání. Děkuji našim manželům za dovoz - povoz a pomocné technické práce.

Ještě jednou díky Vám, kteří pokládáte večer za svůj, je to večer, který má podpořit společenství ve farnosti a pomoci dobré věci, tentokrát školce a skautům.

Děkuji také Pánu, díky jeho "zásahům" se nám zdá, že farní večer byl i v Jeho zájmu:).

*Ivana Vašků,
viceprezident o.s. Křesťanský klub*

P. Radim žehná "jásotu a plesu" 2011.

Svědectví: SLYŠET HLAS

To snad ani není možné, vždyť jsem nedávno uklízela betlém a ozdoby ze stromečku... a už je to tady zase! To ten rok utekl! Otvírám krabici za krabicí, vytahuji na světlo skleněné ozdoby, které většinu roku odpočívají v tmě na půdě, a větším je na větve stromku. Jehličí voní, odpoledne mile ubíhá, stříbřité barevné koule se lesknou, adventu je již nakrátku a zanedlouho Štědrý den... Řada došla na skleněné zvonky – a najednou mám slzy v očích.

Je mi zase tak osm, deset, dvanáct let, jsem v Klatovech u babičky a tety Věry (u tatínkovy maminky a sestry), přijela jsem po Vánocích na prázdniny, všude spousta sněhu, ne jako v Berouně. Vidím před sebou úplně živě svoji tetičku, už před hodinou zatopila v kachlových kamnech v „knihovně“ (tak se říkalo obývacímu pokoji plnému knih); dlouho to trvá, než kamna začnou sálat. Dřevo vonící pryskyřicí hlasitě praská a na kulatém stole před oknem stojí vánoční

stromek s pravými voskovými svíčkami. Ty jsou pro mě vzácné, připadají mi slavnostní a krásnější než elektrické, jaké máme doma. Za chvíli je rozsvítíme, až se snese soumrak. Teta přichází s nůžkami zkrátit knoty – a pak to přijde. Bere na stromku do ruky jeden zvonek za druhým a zvoní s nimi a cinká. Babička říká: „Věruška z nich má velkou radost, koupila si letos ještě další.“ Tetička cinká dál a dál a ptá se mě: „Jaký mají zvuk? Představuju si, že znějí stříbrně... To musí být krása! Tenhle růžový má hlubší tón než ten bílý?“

Ano, ten růžový měl – a má dodnes – hlubší tón než ten bílý, co vypadá jako zasněžený. Teta to ovšem slyšet nemohla. Od svých osmi let, kdy onemocněla spálou, **neslyšela vůbec nic**. – Za chvíli se rozhořely svíčky a ona pokračovala: „Představuju si, že jak plamínky ohřívají vzduch, tak ty zvonky samy cinkají. Že celý stromek zvoní a hraje. Nějakou krásnou melodii, třeba Tichou noc.“ To sice pravda nebyla, ale aspoň jsme si to s babičkou představovaly taky; byla by to krása. A potom babička řekla zdánlivě naprosto nesmyslnou větu, jež by se člověku neznalému věci zdála asi netaktní: „Věruško, zazpívej nějakou koledu!“ (Tady musím podotknout, že tetička uměla trochu odezírat, takže babičce rozuměla, i když většinou jsme s ní všichni komunikovali písemně.) Věruška začala zpívat Nesem vám noviny a bylo to neuvěřitelné – INTONOVALA NAPROSTO SPRÁVNĚ! V polovině sloky ovšem začala v jiné tónině, protože jí chyběla sluchová kontrola, ale pak už v té tónině zase zůstala a do dalšího nádechu intonovala opět celkem čistě. Nikdy nezapomněla nejen mluvit, číst a psát, ale ani zpívat. Neztratila hudební sluch. Slyšela tu melodii v duši, i když neslyšela vůbec. Zpívala si a měla z toho radost, přestože nemohla ani tušit, jaký teď má jako dospělá hlas. Neslyšela se už čtyřicet let. Ale to jí nebránilo mít radost i z maličkostí. I proto jsme jí s babičkou zatleskaly.

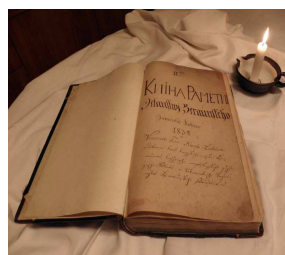
Je leden, další nový rok. Kolik jich uplynulo od těch dob? Vánoční ozdoby z Klatov jsou o desítky let starší a ani už nejsou všechny; právě je zase uklízím a schovávám zpátky do krabic. Skončila vánoční doba a ze stromku padá jehličí. Babička a teta už dávno nejsou s námi. Když každoročně беру ty křehké zvonky do rukou, s vděčností a láskou na ně na obě vzpomínám.

Pak si uvědomím, jak je podivuhodné, že někdo třeba přestane slyšet, a přesto neztratí jakousi vnitřní jistotu, ten nesmazatelný otisk toho, co už předtím znal a uměl, neztratí schopnost zpívat, představovat si melodii, slyšet tóny, hlasy, slyšet hudbu někde uvnitř, v duši. A zároveň mě napadá: když někdo slyší v dětství o Bohu, když se setká ve své rodině s vírou, ale pak se jeho kroky nějak rozejdou s Božími cestami, nemůže přece ztratit Boží hlas, který už kdysi zaslechl. Ledaže by ho později slyšet nechtěl. Ale pořád tu zůstává naděje...

Lidmila Fričová

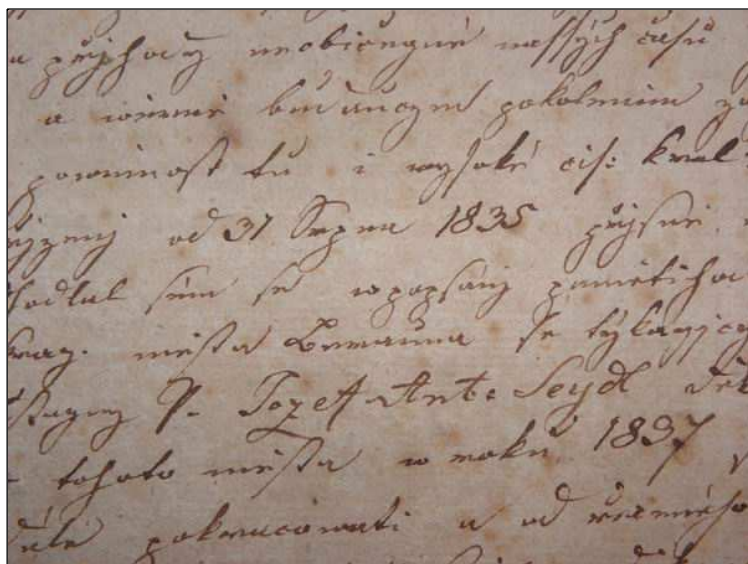
Historie skoro detektivní aneb Děkan Labler začíná vypravovat

Otvírám znovu velkou černou knihu s koženým hřbetem. Za titulní stranou následuje čtrnáct hustě popsaných listů z pera děkana **Vincence Karla Lablera** a ať na první dva hledím jak hledím, vidím sice zajímavý rukopis, ale řádky tvoří „rozsypaný čaj“ a semtam jakési „muří nohy“. To budou velká písmena. Dá se to vůbec číst? A je to vůbec česky? (Ano, česky to je.) Tu a tam mi sice některé slovo něco připomíná, ale abych řekla pravdu, tvary některých písmen se ničemu známému nepodobají. Říká se tomu **kurent** (z latinského **currere** – běžet; bylo to tedy **běžné**

Pamětní
knih
děkanství
Beroun

písmo, původně německé, **deutsche Kurrentschrift**), a když tím někdo uměl psát, tak mu jistě řádně seříznutý husí brk po papíře taky jen běžel, protože kurent vznikl jako písmo, kterým lze rychle psát a zároveň je dobře čitelné, jak jsem se později dozvěděla na internetu. - Cože? Dobře čitelné? - Zírám do jedné stránky už dobrou půlhodinu – a přečetla jsem něco málo jednotlivých slov. To tedy bude detektivka! Nemohu se někdy ani dopočítat, kolik písmen vlastně které slovo má. Rozsypaný čaj vypadá místy přesně stejně, jako když si ruskou azbukou napíšete český výraz

Jméno J. A. Seydla napsané kurentem.

foto lf

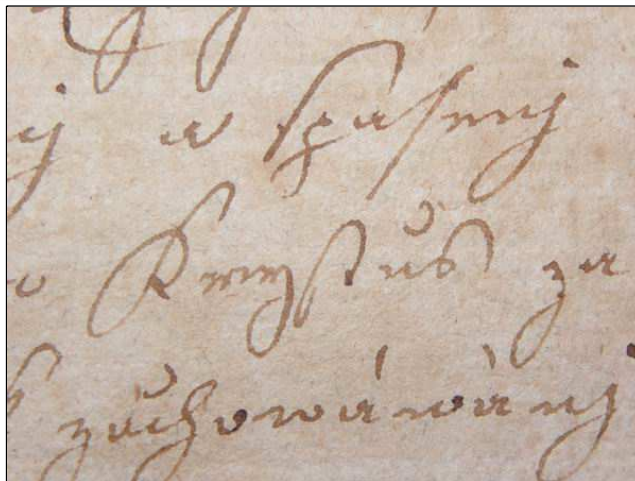
„šišlimišli“. (To si zkuste, to je velká legrace! Uprostřed slova si nejste jisti už vůbec ničím, nejméně pak vlastní gramotností...) Jen klid, to chce se „rozkoukat“, snažím se vnímat slova jako celky a zároveň si všímám, že některá písmena se tváří jako něco jiného. Třeba si myslím, že tenhle klikyhák je „z“ s kličkou dolů, jak ho psávala moje babička, ale ouha, po chvíli se ukazuje, že je to ve skutečnosti „p“. A tohle písmeno se tváří jako velké „L“, ale když už potřetí zahlédnu v textu slovo „Leraun“, konečně pochopím, že je to „Beraun“ a že to domnělé „L“ je ve skutečnosti „B“. Z písmene vyhlížejícího jako moje ledabylé malé „f“ se vyklubou malé „h“. To tedy vážně bude detektivka! (Chtělo by to k ruce nějakého archiváře, ti prý to čtou stejně rychle jako noviny!) Pak jsem na třetím řádku zahlédla výraz **Ioël /: 1c, 3v /:**. Že by prorok Joel? První kapitola, třetí verš? Listuji v Bibli a vidím, že jsem na správné stopě. Najednou rozeznávám ve starém textu celou větu, za ní další:

„ ,Wyprawũgte fynũm fwým, a fynowé waffi fynũm fwým a fynowé gegich pokolenj druhému!‘ Tak nabjzel giž prorok Ioël /: 1c, 3v /: wffechny ftaré a zkũffené obywatele země Iũdfké, aby podiwné a paměti hodné wěcy, gež za dnũ gegich fe dály, potomkũm fwým wěrně wyprawowali, a tak na budaucj čafy w paměti lidfké ge zachowali...“

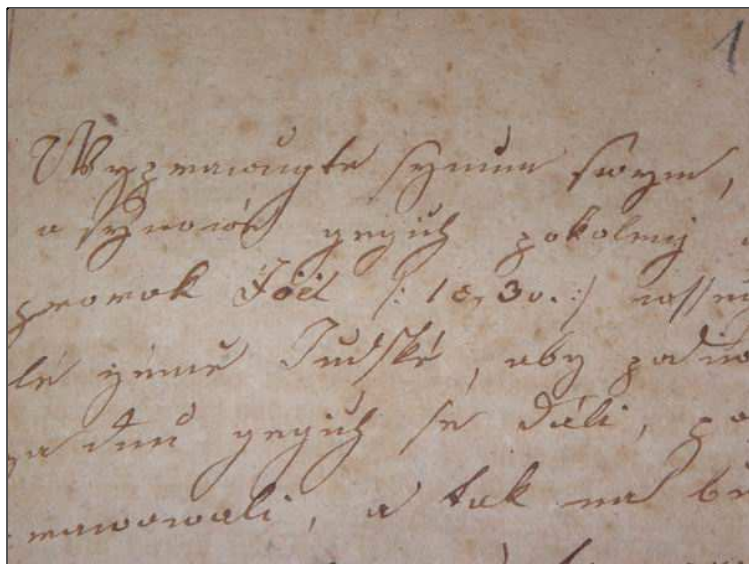
Pár slov na vysvětlenou: hlásku „s“ zapisovali v té době podobně jako „f“, ale to písmeno nebylo přeškrtnuté. Kroužek či jakýsi neúplný kroužek se psal i nad krátkým „u“, aby se odlišilo od „m“, „n“ a „e“, která se psala velmi podobně. Český ustálený pravopis, jemuž se říká bratrský, také psal dlouhé „í“ jako „j“ a „j“ pro změnu jako „g“. Po „c“ psali vždy „y“. Tak raději text transkribuji do současného úzu:

„ ,Vypravujte synům svým, a synové vaši synům svým a synové jejich pokolení druhému!‘ Tak nabízel již prorok Joel /:1c, 3v:/ všechny staré a zkušené obyvatele země Judské, aby podivné a paměti hodné věci, jež za dnů jejich se dály, potomkům svým věrně vypravovali, a tak na budoucí časy v paměti lidské je zachovali, a to zajisté ne bez příčiny, neb z takovýchto starých událostí a zkušenosti cizí mnoho moudrostí, učení a opatrnosti může nabýti člověk a v rozličných případnostech života příklady k následování sobě vzíti. To uznává sám moudrý a učený spisovatel knihy Ecclesiastičné **Jesús Sírach, an píše /: 39c 1v:/: **„Moudrosti všech starých vyhledávatí bude moudrý a v prorocích obíratí se bude. Vypravování mužů slovných zachová a Pán duchem rozumnosti naplní jej.‘** - A protož také neopominuli již od ondy moudří a o dobro a**

vzdělání budoucích pokolení starostliví mužové písemně zaznamenat a zachovati všechno, čehož z prvnějších časů od hodnověrných svědků oustným dodáním se dozvěděli neb čehož sami se dočkali a očitými svědkami se stali. Tak písemně zanechal nám Mojžíš událost stvoření veškerého světa, všech divů a zázraků Páně, všech válek mezi národy, všech znamenitých úkazů na nebi, proměn na zemi, kterou dílem ze starého oustného i písemného dodání čerpal, dílem sám viděl, slyšel a zkusil. Tak mnoho znamenitých věcí zanechali nám písemně starozákonní proroci Samuel, Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel a jiní ostatní. Tak k poučení, vzdělání a spasení našemu psali svatí evangelisté vše, co Kristus za časů svých zjevil, učil a na časy věčné k zachovávání předepsal, neb zřejmě píše sv. Pavel k Římanům 1:15c, 4v: /: „Kteréžkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou.“ Tak zanechali nám slovní památky písemné po sobě historikové a kronikáři všech časů, všech věků a všech národů a následovně i naše povinnost zůstává,

“Slovo uprostřed je Krystus“ . foto lf

Vypravujte synům svým... foto lf

bychom i my hlavní události a příhody neobyčejné našich časů písemně jsme zaznamenali a věrně budoucím pokolením zachovali, tím víc, poněvadž povinnost tu i vysoké císařské královské zemské presidentní nařízení od 31. srpna 1835 přísně ukládá. A z té příčiny odhodlal jsem se v popsání paměti hodných věcí, zvláště král. kraj. města Berouna se týkajících, které přede mnou důstojný P. Josef Antonín Seydl, děkan bývalý a vlastenec tohoto města v roku 1837 svojí smrtí skončil, dále pokračovati a od řečeného roku v tomto dílu druhém pamětní knihy děkanství berounského věrně zaznamenati všechno, co za mého pastýřského ouřadu v Berouně a okolí tam znamenitého a paměti hodného se stalo.“

Spisovatel

To tedy byla dřina! Taková „historie skoro detektivní“... Některé řádky jsem „viděla“ hned, podoba i smysl slov a vět jako by se vynořily samy. Jiná místa naopak vzdorovala, jednotlivá slova se bránila odhalení. (Pouze jediné se ubránilo – nepřetnu ho asi nikdy. V pochopení textu to nepřekáží, i když osobně mě to trochu mrzí, protože když se do něčeho zakousnu...)

P.S.: Když jsem fotografovala Lablerův rukopis, přestalo vzdorovat i to poslední nesrozumitelné slovo. Blesk zazářil a mně se také rozsvítilo – najednou jsem rozeznala, že to slovo je „poněvadž“. Děkan Vincenc Karel Labler promlouvá po sto sedmdesáti letech i k nám... Písmo je zkrátka ohromný vynález!

-lf-

redakční archiv

Ze života svatých

Sv. František Saleský

(24. ledna)

Narodil se 21. srpna 1567 na zámku Sales v Savojsku. Žil v době mezi Lutherem a třicetiletou válkou, ve století pýchy, odboje, zmatku a rozvratu. Studoval filozofii a bohovědu v Paříži, stal se doktorem práv. Byl vysvěcen na kněze a r. 1593 se přihlásil za misionáře do kraje Chablais, kde kalvíni nenáviděli všechno katolické. Jako misionář putoval pěšky bez zavazadel v průvodu služebníka, který byl hluchoněmý. Nejednou se stalo, že se před nebezpečím musel ukrýt ve stodole, nebo vylezl na strom před hladovými vlky. Sám by byl hladem umřel, kdyby mu matka občas potají neposlala nějaké peníze. Byla mu nabídnuta vojenská stráž na ochranu, on ji však odmítl. Prohlásil, že raději se vzdá svého poslání, než aby kalvíni prohlašovali, že si chce násilím vynutit jejich obrácení. Prohlašoval „Má zbraň je slovo Boží“. Za čtyři léta misionářské činnosti obrátil sedmdesát dva tisíc kalvínů. R. 1602 byl František Saleský jmenován ženevským biskupem. Po všechna další léta procházel neúnavně svou velkou diecézí a osvědčil se jako neúnavný kazatel.

Je zakladatelem řádu Navštívení Panny Marie, zvaném Saleziánky. Spoluzakladatelka tohoto řádu byla Františka de Chantal. Založení řádu se datuje do roku 1610. Když papež jmenoval Františka Saleského kuriálním kardinálem, z věrnosti ke své diecézi odmítl. Během jeho cest bylo na něho podniknuto mnoho nástrah i atentátů. Jeho poslední cesta vedla do Lyonu, kde zemřel r. 1622. Už r. 1665 byl prohlášen za svatého a r. 1877 jej papež Pius XI. povýšil na učitele církve.

Na obrazech ho vidáme buď samotného nebo s Janou Františkou de Chantal. Vedle světce vidíme často srdce ovinuté trním.

-vac-

Neklamná promluva "prvního pátku"

První pátek v měsíci je více než lék na naše čekání. Spěchala jsem z Prahy do Berouna. Radost pro odpuštění toho dne mě popoháněla... Stop. Vlak jel jen do Řevnic, hlásili na Hlavním.

A jako by mi napovídal. Ten vlak obvykle do Berouna jezdí, třeba si to ještě rozmyslí. A tak jsem na poslední chvíli nastoupila. Když jsem pohlédla na rozsvícený displej stanic ve vagónu, hurá! „Pojedeme tedy až do Berouna?“ otázala jsem paní průvodčí. Hepčíkla, jak mi tak kontrolovala „lítačku“. Bezděčně jsem ucouvla. Zřejmě to vycítila, zapíchla do mě oči a spustila jak kladívkem. „*To nikdo neví. Uvidíme. I když, já už ani nevidím, jak mi je blbě, vidíte!*“ hlasitě se vysmrkala.

„No to je výborný, to ještě stihnu mši!“ zaradovala jsem se nahlas. Proč bych se na ni zlobila. Také chodívám do práce marodná, také v práci chytám bacily od nemocných... Vtom mě zaskočilo, jak náhle pookřála zájmem. „*Vy dete na mši, jo? To já už nebyla dávno. Stejně si musím pomoci sama. Víte, na všechno jsem sama, všechno rozhoduji sama... a taky mám půjčku, musím ji platit.*“ Rozkašlala se.

„To mi je líto, že vám je blbě. Jednou mě vyhnal ze mše kašel. Myslela jsem, že mě tam Pán nechce, ale pan farář mi to upřesnil: Měla byste být v posteli a uzdravit se.“

Paní průvodčí zmlkla. Na chvíli. Zmizela mezi cestujícími. Lehce jsem si oddechla. Nerada argumentuji věčným trpitelům, jak to tak znám na sobě – k ničemu to nevede. Důvod k 'ne a ne' se vždycky najde. Nečekaně se rozezněl vlakový tlampač: *“Vážení cestující, omlouváme se ... z technických důvodů...”*

Paní průvodčí čile proběhla kolem mne a stačila poznamenat: *„Ale já nemám takové tvrdé srdce, to si nemyslete, já trochu věřím, že Bůh je spravedlivý, všechno to vidí a ...“*

Dveře se automaticky rozevřely. Kousla do mě zima. Řevnice - otázka dvaceti minut? Sotva jsem se usadila na nádražní lavičky a ... dobrá zpráva! *„Po rychlíku jedem!“* ohlašoval na peróně živě ženský hlas postavám zapadlým ve tmě.

Našla jsem si místečko v kupéčku – dvě a dvě sedadla proti sobě. Nečekala jsem a dočkala se známé společnosti. *„Tak si s vámi jdu ještě trochu popovídat,“* začala paní průvodčí spontánně. *„Asi na tu půlnoční letos půjdu.“* V duchu jsem poskočila radostí.

„To je bezva. Ale to bude napoprvé příliš pompézní, ne tak ke ztišení,“ vypadlo ze mně.

Paní po mě nevěřícně koukla. *„Na ztišení? To já se o Vánocích zas vypláču do plen. Tiše. Víte, mám dva syny, ale jsem sama. Nezajímám je. Pinkaj si mě jak horkej brambor. A to já nemusím. Popláču si, a vono to uteče.“* Zas ve vlaku, pomyslela jsem si. Radost mi ale kupodivu neubyla.

„Já jsem taky sama, nemám ani děti, ani manžela..“ Cože? S úsměvem? Páteční milost je zázrak. Paní na se na mě zadívala tázavě. *„Víte, když zajdete do kostela častěji, rodinu tam najdete. To je to společenství, společnost. A víc. Dá vám znát, kdo vás opravdu miluje.“*

„Když..“ a tu již se hnuly spoje po celých českých drahách. Paní je z Děčína. Berounskou stanicí jsme právě dobyli. Už jsem jí musela mávat. Pane Bože, co jen ještě zavolat, to nejdůležitější, ve stručnosti. Málem jsem zakopla pravou přes levou. Ještě že..

„Nemusíte chodit do práce nemocná! Můžete se uzdravit!“ volám za ženou s plácačkou vlakové průvodčí. *„Vždycky máte možnost volby,“* slovy našeho Otce.

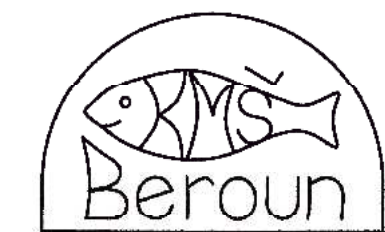
Mši v Berouně jsem sice nestačila, ale zpívání, a ono setkání, ano. Díky Bohu, poslechla jsem ráno první vnuknutí. Volba totiž nebývá jednoduchá. V tom je ta potíž.

makoška

kresba J. Goldmann

Milí spolufarníci!

Pokud jste v poslední době na stránkách Zpravodaje nacházeli zprávy ze školky jen zřídka, určitě to není proto, že by se u nás nic zajímavého nedělo. Spíše naopak! Každý den nám přináší něco nového, spolu s dětmi prožíváme dny všední i sváteční, neopakovatelné chvíle veselé i vážné... Jak rychle a rozmanitě ubíhají dny ve školce si asi dovede představit každý, kdo někdy trávil svůj čas s malými dětmi. Jejich temperament, zvědavost, aktivita, potřeba objevovat, ptát se, něco

zajímavého podnikat – to vše nedává dospělým ani na chvíli vydechnout. A tak se nestačíme divit, že sotva si ve školce v září nové děti trochu zvykly, už se chystá podzimní „blešák“, za chvíli je tu ples s tombolou a než se nadějeme, připravujeme program na tradiční adventní odpoledne s rodiči a jsou tu Vánoce.

Ráda bych vám v této chvíli poděkovala za veškerý váš zájem a laskavou podporu v uplynulém roce a spolu s vámi vložila dny příští do milosrdných rukou Božích. Kéž nás posiluje pokojná důvěra, že Pán může všechny naše starosti, obavy a trápení proměnit v radost.

Za kolektiv KMŠ Jana Stielová

“SILVESTROVSKÁ KACHNA”

Reinkarnace Jakuba Demla?

Do naší farnosti přibyl začátkem léta. Uvítali jsme jej v úctě zároveň při loučení s bývalým kaplanem. Ihned naskočil do víru farního dění na skautském táboře, zamával si s velkými i malými starými známými účastníky ministrantských setkání. A od té doby se libovolných našich farních aktivit účastnit nepřestal. Neodmítne žádné pozvání k jakékoliv legraci, ať už je to kafe, rychlá večeře, modlitba, oslava, i má drzá prosba o zpověď na poslední chvíli, ze které nakonec učiní “soukromou” mši svatou za/pro celou rodinu. Kdo je to? Pedagog původem svatého povolání Ježíšova pěstouna. Doktor nejvznešenější z vědních disciplín. Na otázku, zda děti za každou cenu směřovat na “gympl”, dí: *“Kluky? Ať dělaj raděj něco pořádného, studovat můžou vždycky.”* Sám začal o píky, tedy od tesařského dláta, pilky či čeho. Kněz, jehož nasazení ční i z každé “jeho” bohoslužby. *“Co je to syndrom vyhoření? Svatí žádným netrpěli, vystačili s láskou”*, říká. Při omluvě, proč že se nestihneme účastnit modlitebního večera, protože zpravodaj si postavil hlavu a nejde vytisknout, s pochopením nazve situaci pravým jménem: *“Když se to..., tak se to...”* a manželovi tak udělá ohromnou radost. Kde se jenom vzal? Až mi padne zrak na obrázek rozhněvaného katolického básníka, kněze Jakuba Demla, a mám jasno. Tentýž malý velký muž, tentýž poťouchlý pohled očí za kulatými sklíčky, tentýž pobavený úsměv. Pro slovo též nejde daleko: O úklid plenek a lahviček ze zpovědní místnosti vulgo kojícího a plakacího koutku požádal jasně, rozhodně, ale s láskou. Rozhněvaný to on tedy není. Takže asi o reinkarnaci nepůjde, zvláště v našem katolickém rybníčku. Kde se vzal, tu se vzal. Bohu díky za něj, že ho tu máme, tak ať si ho zasloužíme. Poznali jste, o kom jsou slova? Obrázek možná napoví.

redakční archiv

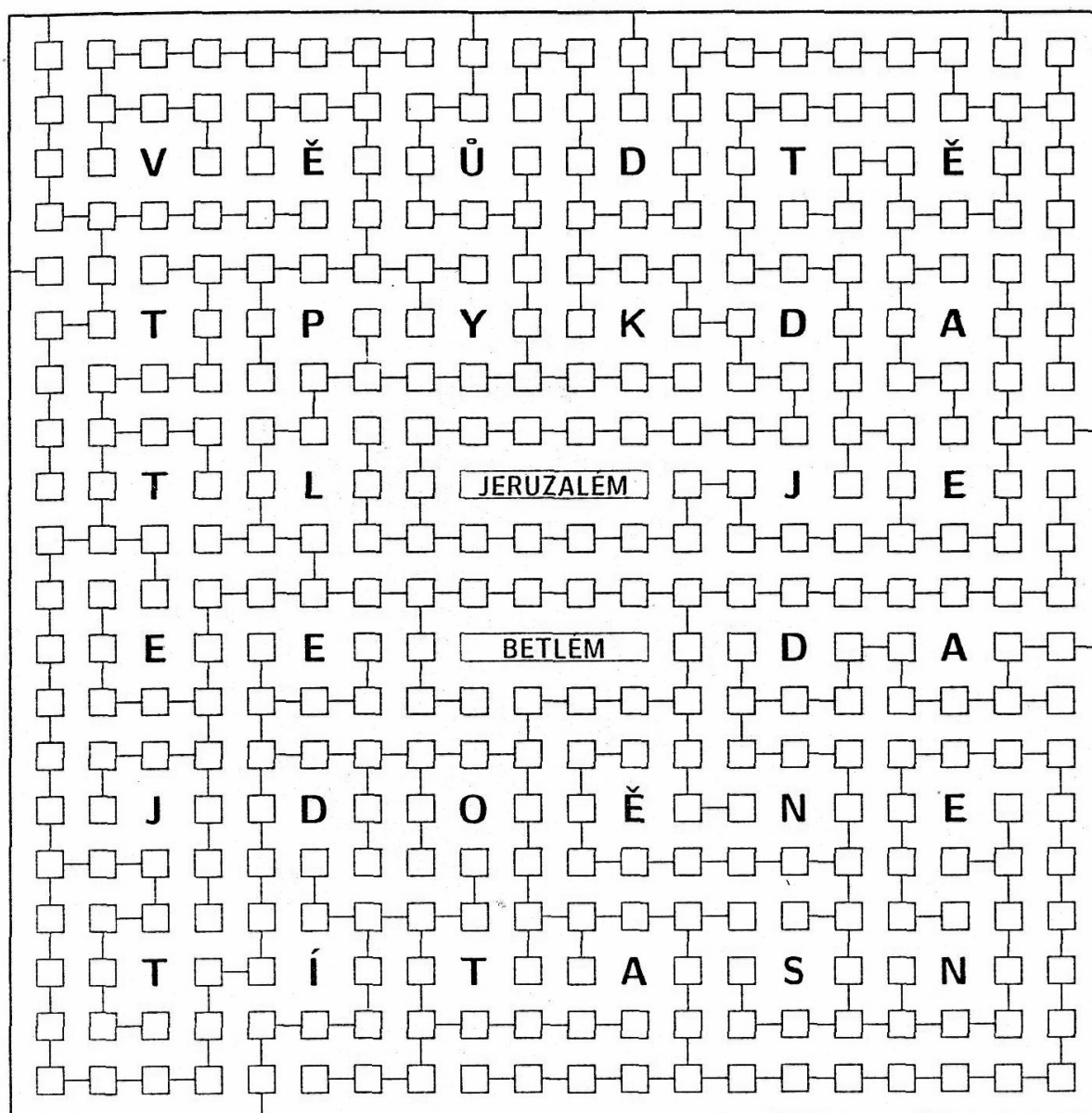
-iva-

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

MUDRCI JDOU ZA HVĚZDOU

Učení mužové – mudrci – se vydali za hvězdou. Nejdříve přišli do Jeruzaléma ke králi Herodovi. Ten je na radu velekněží a učitelů zákona poslal do Betléma. Co jim řekl, to se dozvíš, projdeš-li správně bludištěm. Začni v Jeruzalémě a jdi uličkami mezi čtverečky do Betléma.

TAJENKA: _____

-red-

Co se dělo: SVATÁ HORA:

Neodolatelná Cesta, jež MÁ CÍL

Leták na Pěší pout' na Svatou Horu v den státního svátku 28.10. byl tak poutavý! Konečně se po dlouhé době uskutečnila pěší výprava farnosti nejen pro děti, ale případně i starší mládežníky, a dokonce se na závěr dalo zaplavat v příbramském bazénu...

Sešlo se nás osm včetně pana faráře. V maskáčovém oblečení byste duchovního otce asi nepoznali.. Moje nadšení zas povyroستlo. Farnost má chvála Bohu také přírodní barvy, kromě těch nablýskaných slavnostních. Počasí se sice cestou ve vlaku z Berouna tvářilo nepříjemně, ale stačilo za Lochovicemi vstoupit do chrámu lesa přes postarší dřevěnou lávku a... Pán Bůh je umělec svrchovaný! Barvami stromů pro nás vytvořil parádní ráj barev - jedna báseň. Kéž byste v tuto chvíli mohli slyšet nejen vítr pročesávající větve listnáčů zbarvených krásně, jen je zarámovat, ale i vyprávění historie v podání pátera

Cestou poutní... 2x foto autor

Radima. Také Michal ze samoty u lesa mnohé překvapil svou sečtělostí. Cestičkou lesní probrali historii náboženství našich předků napříč všemi režimy, jimiž naše země prošla, tak, že už kořeny naší víry nebudu muset více srovnávat s jinými. O víru naši otcové bojovali, kam paměť knih sahá. Nejspíš bych dostala za své vědomosti pětku, ale příroda nezná jinou známku než OBOHACENO. Dali jsme společně modlitbu Ružence.

Bohu díky za tak krásný výhled do krajiny z Plešivce. Dobyli jsme ho v časovém limitu, aniž bychom se šidili o přestávky na "sváču". Víte asi jak v přírodě chutná! A ve společnosti přátel nejlépe. Otec Radim nás vedl pěkně po červené turistické značce takřka bez zaváhání. Na jednom hřebenu jsme potkali skupinku dětí katolické školy z Prahy. Potvrdili jsme si vzájemně správný směr: ten jeden pro každého z nás platí jako záruka na šťastnou cestu v

Svatá Hora dobytá...

každém čase. A tak jsme do cíle vytyčeného pro ten den dorazili dobrou hodinku před pátou. Ještě zbýval i čas ke zklidnění přede mší, kterou sloužil náš páter Radim. Dva z našich mladých souputníků ministrovali. Mše se tak přirozeně nesla ve svěžím duchu, bez stínu nostalgie nad ztrácejícím se významem státního svátku.

Příbram rozsvěcovala pouliční světla, když jsme zamířili směrem k nádraží. Kdepak se nám za zapadajícím sluncem utopila myšlenka na bazén! Po mši přišlo jako z nebe pozvání k rodičům příbramské rodačky Jany. Skutečně nešlo odolat, a nadto naprosto neodolatelné byly koláčky, které nám hostitelé nabídli ke kávě! Deo Gratias! Chválili jsme Pána Boha za tak láskyplné pobídnutí do dušičkového období měsíce listopadu. Po této pouti už nebyl žádný z jeho dnů nezdolně smutný.

Vyhlížíme světlo na další cestu dál. Společně se jde k radosti snáze, i ze vzpomínek, můžeme vyjít za betlémským Světlem. S Pánem Ježíšem je každá cesta “nastopro” snazší, prostě pro ten jeden jasný cíl, který On zná.

Marcela Žáčková

Mariášová výprava na Lhotku

Oddíl Ocelotů má 6 členů a 2 vůdce. Abychom sjednotili termíny výprav, rozeslali jsme rodičům hned v září tabulky a požádali je, aby uvedli závazně, kdy chlapci na výpravu mohou - nemají žádné předem plánované akce. V těchto termínech jsme naplánovali výpravy.

V úterý na schůzce se ptáme, jestli pojedou na výpravu všichni? Matěj: „Lojzík ne, protože je nemocný“. Jirka: „Rád bych jel, ale jedu s rodiči do Olomouce“. Jonáš (nový člen) – já ještě nevím. Podívali jsme se s Petrem na sebe s otazníkem v očích – má to cenu? A shodně si odpověděli, když budeme alespoň dva plus tři, tak snad ano.

V neděli ráno při odchodu na sraz se skoro v duchu těším, že využiji čas jinak, když nikdo nepřijde, nebo přijde jen jeden člen. Hlas uvnitř mi ale zvesela oznamuje - přijdou dva. A opravdu na srazu jsou Vašek a Milda. Když vidím Mildův rozzářený obličej, vím, že jít musíme - třeba jen ve třech. Navíc Vašek mě informuje, že Matěj taky určitě půjde, protože včera byl na ministrantském setkání a byl „v pohodě“. Za pár vteřin - píp SMS od vůdce Petra, že má zažívací problémy a zda to zvládnou sám? Odepisuji “Samozřejmě”.

Za mrazivého rána odjíždíme tedy ve třech autobusech do Loděnic. V autobuse se s hochy domlouváme, kde přečkáme půlhodinu do zahájení mše. Navrhují, že se buď ohřejeme u Vašků, nebo vyjdeme do kopce najít začátek další cesty a tím se zahřejeme. Hoši jsou pro výstup. Klepeme u Vašků a podáváme informaci, že jsme 1 + 2 a na výpravu že jdeme. Iva volá: „Jsem ještě v pyžamu..., ale Matěj nepůjde, má hrozný kašel“.

Bereme to na vědomí a odcházíme podle plánu hledat začátek naší trasy. Hoši hezky mapují a čtvrt hodina nám akorát stačí na to, abychom našli vodojem. Cestou zpět se dávám do hovoru s usměvavou paní s dvěma dětmi, se kterou se bavíme o tom, jak je potřebné předávat úsměvy dál. Jde také na mši – v Loděnicích poprvé, protože se sem nastěhovali. Po mši se k nám mile hlásí kluci Hamouzovi z vlčat a fotí naše skromné trio. Stihneme ještě vyprovodit naší usměvavou paní, protože bydlí u vodojemu, kam my také míříme.

Hochy informuji o tom, že s ohledem na počet bude dnešní výpravě ponechán velký prostor pro jejich aktivitu a nápady. S prvním nápadem přichází hned Vašek. Na cestě nad vodojemem si děláme z kamenů kruh a soutěžíme, kdo se do něj trefí. Každý má v jednom kole 3 kameny a pak posunujeme startovní čáru dál. Trefy s větší dálky jsou pochopitelně za víc bodů. Nejlepší je Vašek. Potom jdeme vzhůru na Hřeben. Mapovat nemusíme, je to pořád nahoru. Cestou sledujeme „kančí stezku“ se snahou zjistit, kam chodí zvěř. Na vrcholu hledáme trigonometrický bod a podle azimutu i bod na druhém vršku, který přesně nachází

Vysílač na Lhotce red. archiv

Milda. Na loukách za Hřebenem hrajeme Barskidy – což je odpalovaná se „špačkem“, při níž se při zdařilém odpalu bere soupeři z jeho dolu (mety) zlatá ruda (hlína).

Další požadavek hochů je šermovaná. Tu ale slibuji až u rozhledny na Lhotce. Hoši cestou stále hledají ty správné meče (klacky). Milda v jednu chvíli nese i tři a neví, který si vybrat. Ještě před rozhlednou nám umožňuje nová paseka krásný výhled do kraje. Svačíme a mapujeme. Hoši určují, že mají pod sebou obec Vráž a i odsud jasně vidíme, že Svatý Jan je opravdu pod skalou. U rozhledny proběhl mušketýrský dvoukolový turnaj každého s každým. Vítězí Vašek, asi také proto, že měl nejdelší meč.

Sbíháme z rozhledny a hrajeme minihoničku s využitím znalostí stromů – kdo se chytne správného stromu, ten je zachráněn před chytačem. Hoši mají další nápad – koulet sudy ze stráně dolů – kdo dřív. Tentokrát je lepší „kouleč“ Milda. Vašek se vrací pro zapomenutý meč a Milda se nám úspěšně schovává.

Vašek se schovávat nechce, tak to zůstává na mě. Sdělují, že budu schovaný podél cesty na kterou ukazují. Hoši kývají – jasně. Popoběhnu po cestě a zalehnu pod břehem. Svlékám červenou bundu, aby mě neprozradila a čekám. Za hodnou chvíli vylézám s obavou, aby mě kluci „nepřešli“. Volám, pískám na píšťalku a nic. Ztuhnu, když asi 50 m před sebou vidím křižovatku, kde jedna cesta vede rovně, druhá vlevo a třetí vpravo. Pískám a volám – nic. Tipuji tedy, že hoši šli prostřední cestou. Běžím po ní a pískám. Cesta končí na pasece. Sbíhám dolů, do míst, kde se cesty zase setkávají – nikde nic, žádné stopy. Protože kluci nemají mobily, aktivizuji Frantíka, který je jako vždy ochotný pomoci a navíc ví, jaké návyky mají kluci z Vlčat. Vysupím zpátky kopec a stále pískám jak lokomotiva. Na křižovatce píši vzkaz, aby zde kluci počkali a jdu zpět směrem k místu, kde jsem se od nich odpoutal. Po chvíli slyším, že pískání opětují a za chvíli se scházejí - Bohu díky. Milda má šibalský úsměv a Vašek radost, že jeho obavy jsou minulostí. Mám na sobě propocené všechny vrstvy, nebyl čas je svlékat. Ptám se kluků, kde byli? Leze to z nich pomalu. „No, my jsme tě chtěli nechat tak trochu vymrznout, pak jsme hledali peněženku, která Mildovi vypadla, pak jsme si dali bonbony, skočili na záchod a pak jsme teprve šli. Došli jsme na křižovatku, a protože jsme nevěděli, kam jít, tak jsme šli zpět.“ Kluky chválím za to, že za dané situace správně zareagovali a Frantíkovi hlásím konec záchranné akce. Cestou ke golfu si dáváme ještě jednu bitvu s papírovými koulemi, aby Vašek neměl pocit, že se s nimi nehraje a aby si je příště nezapomněl vzít s sebou, jako tentokrát. Veleobětavý Frantík se nabídl, že pro nás přijede autem na golf a rozveze pak hochy domů. Přestože bychom došli i sami, jeho milou nabídku nakonec neodmítáme. Výprava ve třech, jako do mariáše, byla nakonec pěkná – díky Bohu. S malým počtem členů jsme se dnes celkem dokázali vyrovnat, ale přesto doufám, že nás příště půjde více.

Zapsal Jan Marek – zástupce vůdce oddílu Ocelotů

Betlémské světlo a výstup na Ostrý

Dnešní noc byla ve znamení silného větru až možná vichřice. Mé plány byly ty tam. Rozhodl jsem se, že nějaké společenské hry do klubovny přijdou vhod. Jednu jsme si hned zahráli na počátku naší výpravy v klubovně. Stavění věže a postupné ubírání kostkových kamenů a stavění opět na ní. Byla to obrovská legrace a napětí. Výbuch smíchu se ozval, když to spadlo. Venku vykukuje sluníčko, vítr již nemá takovou sílu, a tak jsme se rozhodli, že půjdeme ven. Nechali jsme si v klubovně lampičky a petrolejky a vyrazili jsme.

Dnešní výpravy se zúčastnili: Vítek K., Matyáš K. - Úžasňák, Kryštof H. - Veverka, Vojtěch La., Vojtěch Li - Rychlonožka, Míša V. - Myšák, Matouš H. - Volták, Kryštof H., Tadeáš H., Václav B., Vítek Š. - Kýtek a Frantík.

Náš směr byl na Zdejcínu. Za koncem Berouna jsme sešli z kopce dolů k potoku a poté do kopce po lesní cestičce nahoru. Při cestě jsme hráli “medvěda” a “nálet”. Bylo to zábavné se schovávat v náročném kopcovitém terénu.

Na samotném vrcholu (později jsem se dověděl od Jana Marka - vrcholu hory Ostrý) jsme si odpočali a vrhli jsme se do focení, konzumace svačiny a oběda. Před odchodem jsme hráli hru „Kam až“. Kluky moc bavila. „Jeden dobrovolník je otočený zády k půlkruhu ostatních, a ti zvolí

Účastníci výpravy

2x foto Frantík

dobrovolníka a ten se musí rychle otočit. Musí uhodnout, kdo ho plácnul. Řekne jméno a ukáže na něj. Jmenovaný řekne větu: „Kam až?“ Dobrovolník řekne nějaký úkol, např. „Oběhni lavičky dvakrát.“ Pokud jmenovaný pláčač byl uhodnut – musí splnit daný úkol a pokud ne, musí jej splnit dobrovolník. Mezi tím se všichni musí schovat do okolí jako při hře “na pikanou”. Kdo je první zapíkaný, stává se “dobrovolníkem”. A hra se stále opakuje.“

Čas se naplnil; balíme; běžíme z kopce k potoku. Odtud jdeme zpátky do klubovny, kde bereme lucerničky a petrolejky a jdeme na nádraží. Zde získáváme Betlémské světlo a jdeme do klubovny.

Měli jsme přítom zajímavý telefonát z ústředí Junáka, že k nám jedou skauti z Kladna, kterým zhaslo Betlémské světlo. Kladenští skauti skutečně dorazili a odnesli si od nás Betlémské světlo. Berouňáci tedy zachránili Kladeňáky. Je to krásné.

Závěr výpravy patřil hrám v klubovně, neboť roznášet Betlémské světlo v sílícím větru by nebylo moudré.

Jan Franta - Frantík

Nádraží Beroun - Betlémské světlo

POSLEDNÍ SLOVO: Odcházení

Náš národ nevěděl co s bývalým prezidentem, s prezidentem zesnulým si poradil krásně. Náš Pan prezident Václav I. by své odcházení nezrežíroval lépe. Více než kdo jiný si jej, tak důstojné a krásné, zasloužil. My jako bychom si až nyní uvědomili, jak nám scházel od konce jeho “vlády” jeho zdravý nadhled a deklarovaná nová naděje. Něčí odchod prosumí a jsou lidé, kteří tu ještě stopadesát let budou chybět. Člověk si uvědomí odcházení starých dobrých časů, až když tu nejsou.

Nastává nový čas, nový rok... Ne že bychom byli zastáncem konce světa 21. 12. 2012, to ne. Ale bude to jiný než ostatní. Každý rok přináší nějakou změnu. Alespoň pro někoho. Jak praví klasik Kazatel: “Čas rodit a čas umírat; čas sázet a čas zasazené vytrhávat. Čas zabíjet a čas uzdravovat; čas ničit a čas stavět. Čas plakat a čas se smát; čas naříkat a čas tančit. Čas házet kameny a čas je sbírat. Čas hledat a čas ztrácet; čas uchovávat a čas

odhazovat. Čas trhat a čas sešítvat; čas mlčet a čas hovořit. Čas milovat a čas nenávidět..." Přeju nám všem, naší farnosti, aby nadcházející nový čas nebyl časem umírání, vytrhávání, ničení, pláče a ztracení, mlčení... ale naopak. Ať je nás nový rok časem uzdravování, rození, stavění, sázení, sbírání kamenů. Kež nastane čas tančit, smát se, sešítvat a hovořit! Howgh. Amen.

Ivana a Alois Vašků

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou neděli v SUDÉM týdnu 11.00 - 11.30 hodin Fara - přízemí vlevo

Poděkování: Bratři a sestry, rád bych vám touto cestou poděkoval za přání k narozeninám. Děkuji všem nejen za milou vzpomínku, a také za vaše modlitby i přání podpory v nelehké situaci. Myslím na vás také a ještě jednou vám všem mnohokrát děkuji.

Miloš Palkoska

BOHOSLUŽBY:

	NEDĚLE	PONDĚL	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA
BEROUN	10.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁL. DVŮR	8.00				17.00		
LODĚNICE	9.30			17.00			
TETÍN	18.00		19.30				
CHÝŇAVA	11.00						
SV. JAN	8.00						
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 (1. sobota)

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA LEDEN:

••• „Za jednotu mezi křesťany, za dar smíření a odpuštění mezi členy farnosti“ •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V lednu nesmírně rádi přejeme k významnému výročí paní **Růžence Svobodové** z Berouna, která slaví požehnaných 90 let. Do dalšího života jí přejeme hodně zdraví a energie, a stále dobrou náladu, s jakou ji známe. **Přátelé a redakce**

Dále v lednu slaví své narozeniny **Jan Miloslav Pletánek** ze Svatého Janu pod Skalou (50 let), a **Zděněk Stiel ml.** z Berouna (30 let). Gratulujeme!

KŘTINY: V prosinci přijal v kostele sv. Jakuba v Berouně svátost křtu **Dominik Kerl**.

POHŘBY: V prosinci jsme v naší farnosti do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Marii Horákovou** z Berouna.

Svémi modlitbami jsme též na věčnost doprovodili paní **Marii Brožovou**, jež v minulosti dlouhé roky vytvářela zázemí P. Dvorskému na tetínské faře.

Citát od Marka Ebena

Možná, že puberta je jeden z nástrojů, jak příroda pečuje o lidský rod, aby nevyhynul.

Protože člověk by asi nikdy dobrovolně neopustil to bezpečí vlastní rodiny, kde je o něj postaráno milujícími rodiči a rodiče by asi těžko přenesli přes srdce, že to rozkošné a bezproblémové dítě najednou odchází. Ale pak přijde spásná puberta a z toho rozkošného dítěte se stane nesnesitelný jedinec, který opovihuje svými rodiči, jejich hudbou, jejich oblečením, jejich životním stylem, takže nakonec jednou, když praští dveřmi a odejde, rodiče to jakž takž přežijí.

A co je zajímavé, že hned venku na toho nesnesitelného jedince čeká jiný nesnesitelný jedinec, ovšem opačného pohlaví, který také před chvílí někde praštil dveřmi a ti dva nesnesitelní pocítí k sobě tak neuvěřitelnou náklonnost, že spojí své životy a stanou se z nich ti báječní milující rodiče, od kterých by žádné dítě neodešlo, nebýt puberty.

Je to podle mě velmi rozumné, a co příroda dělá, dobře dělá.

Mark Eben

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počápy, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. J. Pecinovský, P. R. Cigánek, J. Vacík, L. Fričová, I. Průšová, A.T. Markgráfová, L. Lukavská, T. Větrovský, L. Lidmilová, J. Stielová, Manželé Jedličkovi. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" na faře; v el. podobě viz níže. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, e-mail: **red.tym@seznam.cz**